

A FŐ

Ne nyugtalankodjék a ti szívetek; higgyetek Istenben és higgyetek én bennem... elmegeyek... Jn 14,1-2

Az Úr Jézus tanítványai nyugtalanok, zaklatottak.

Valami történik.

Jézus az elmeneteléről beszél.

Jn 13,21 – ben Jézus volt nyugtalan. Nyugtalan volt a miatt, ami nemsokára be fog következni. Ő már a halálára gondolt.

Sok ember nyugtalankodik, ha a halálra gondol.

Milyen vég várja Jézust? El fogják ítélni. Nagy kínok között meghal a kereszten. Harmadnapra feltámad. Aztán felmegy a mennybe, elbúcsúzik a tanítványoktól.

Mindez nyugtalanná teszi a tanítványokat. Ők nem akarnak elválni, nem akarnak elbúcsúzni Jézustól. Ők Jézussal szeretnének maradni. Hiszen mit ér az ő életük Jézus nélkül?! Semmit! Jézus maga az ő életük. Ők már egyek Jézussal. Jézus a mindenük. Ezért olyan nyugtalanok most az elválás előtt.

A nyugtalanság és a zaklatottság jellemzi egész életünket. Sok minden nyugtalanít bennünket:

- Anyagi gondok,
- Betegségek,
- Próbák, keresztek,
- Halál.

De az is nyugtalanít bennünket, hogy a Jézusba vetett hit elsekélyesedett az embereken. S nem csak az ifjakban, hanem az idősebbekben is. Olyan felszínes sokunk lelki élete. Látjuk a világban a sok igazságtalanságot, az összeférhetetlenséget, az önkényt, a terrort... Mindezek láttán a hívő ember nem tud boldog lenni. Sőt! Nyugtalan lesz. Mi jöhet még? – kérdezik néhányan. Úgy

tűnik, hogy hasztalan hiszünk Istenben, Jézus Krisztusban... Életünk a halál felé tart... S az ember nyugtalan.

Jézus azonban azt mondja: **Ne nyugtalankodjék a ti szívetek; higgyetek Istenben, higgyetek én bennem...**

Az a baj, hogy a tanítványok előtt Jézus nagyon is emberinek tűnik. S valljuk meg őszintén: előttünk is. Ezért lesznek olyan könnyen kicsinyhitűek és nyugtalanok. S mi is. Jézus azonban arra biztat: Higgyetek Istenben! Higgyetek én bennem, Isten Fiában! Bennem Isten maga van jelen, Isten maga van veletek.

A hit olyan, mint egy kötél. Átala valamihez kötődik egy tárgy.

Hitünkkel Istenhez és Jézushoz kell kötődnünk.

De hogyan kötődjünk hozzá, ha mennybe megy, ha nem lesz jelen?

Jézus mennybe megy, az áldozatot bemutatva, legyőzte a bűnt, a halált s nekünk megszerezte az életet. Ezért mondja Jézus, hogy higgyünk Istenben és higgyünk Ő benne. Ugyanis e hit nélkül nem juthatunk soha a mennybe.

Higgyetek bennem! Most én elmegyek, de higgyétek, hogy elmenetelem nem jelenti azt, hogy elválunk egymástól. Azt szeretnétek, hogy mindig együtt legyünk? Ez testileg nem lehetséges. Elmegyek, hogy benneteket mindig magamhoz vonjalak. Ezért áldoztam fel magam a kereszten, ezért haltam meg, ezért támadtam fel és ezért megyek a mennybe.

És én mondom nektek, hogy az én Atyám házában sok lakóhely van. Ha nem így lenne, megmondtam volna nektek. Azért megyek el, hogy helyet készítek nektek.

Különös szavak ezek! Még inkább azok, ha arra gondolunk, hogy kikért megy a mennybe Jézus. A tanítványokért! Igen, én elmegyek. Értetek, akik még nem hiszitek, hogy ez értetek szükséges.

Jézus úgy megy a mennybe, mint egy Élenjáró, mint aki a Fő. Mint aki tudja, hogy mit, mikor és hogyan kell tenni.

Én elmegyek. Ti most még nem. Én elmegyek a ti javatokra.

Mennyi minden benne van ebben a rövid Igében! Sokat mondó ez az Ige! Jézus mindent értünk tett. Értünk vállalta a keresztet, értünk halt meg, értünk támadt fel és értünk megy a mennybe. Nyugodalmat, békességet csak Nála találunk. Benne kell bízunk. Hinnünk kell, hogy amikor meghalunk, oda megyünk Ő hozzá, ahol a helyet már elkészítette nekünk. Ő érette, aki mennybe ment, Ő érette lehetünk otthon mi is a mennyben.

Ámen.

Biharszentjános, 2016.05.02.

Csomay Árpád (J.van der Meijden nyomán)